N°. 578. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

WOENSDAG 4 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegel regt daaronder begrepen.

Het Volksgeluk en de Afschaffingsvrienden.

Het is eene schoone taak mede te werken tot de lotsverbetering der lagere volksklassen. Te veel nogtans wordt de arbeider in de tegenwoordige eeuw beschouwd als een werktuig, dat men exploiteert, dat men, zoo het geen winsten meer afwerpt, op zijde zet. Maar deze grief tegen de egoïstische rigting dezer eeuw mag ons daarom niet verloopen, *schijnbaar* betere tijden doen terugwenschen; neen, die grief spoort ons aan tot het beramen van middelen, om in dit gebrek te voorzien. Die vervlogen tijden, ze zijn er geweest; aan terugkeeren is geen denken: de tijd snelt vooruit, en wij *moeten* met den tijdstroom meê.

Tegen elk goed staat een kwaad over, en omgekeerd. Wanneer ook al het lot des arbeiders door de tegenwoordige onvermoeide concurrentie minder benijdenswaard is geworden, dan het was in den tijd toen *handenarbeid* nog niet door KUNST was vervangen; wanneer ook al de negentiende eeuw min of meer met een koud egoïsmus besmet is: aan den anderen kant heeft zij toch ook een liefelijke lichtzijde. Beschijnt niet de tegenwoordige algemeene liefdadigheid als eene vriendelijke zon die treurige plekken op het veld der maatschappij, en weegt haar koesterende werking niet op tegen den schadelijken invloed van den egoïstischen geest der eeuw? Brengt zij niet heul en troost dáár, waar ongeluk en tegenspoed wonden geslagen hebben? Wijdt ze niet al hare krachten tot veredeling van het hart en tot verbetering van het lot der mingegoede klasse?

Maar niet alle lotsverbetering moet aan de liefdadigheid overgelaten worden. Overal, waar gelegenheid bestaat om door maatregelen in eigen boezem de genezing van treurige kwalen te beproeven, daar gebiedt het welzijn der maatschappij werkzaamheid. Maar van welken aard behoort die werkzaamheid te zijn? Eenige afschaffingsvrienden te 's Hage schijnen het denkbeeld te zijn toegedaan, dat, tot genezing van een der grootste kwalen, die het ligchaam en de ziel van onze volksklasse ondermijnt, het voldoende is om eenige *verbodsbepalingen* te stellen. (Zie hun adres aan Z. M. den Koning, voorkomende in den *Nieuwsbode*, No. 1590.)

De ontwerpers van dat adres schijnen een voorgevoel gehad te hebben, dat hun verzoek aan den Koning tot het stellen van verbodsbepalingen geen algemeenen bijval vinden zou; want zeer bedachtzaam voegen zij bij hun verzoek om de medewerking van allen, wien het waarachtig welzijn der Natie ter harte gaat, het volgende: EN *die met hen overtuigd zijn, dat, wat in dat adres gevraagd wordt: nuttig en heilrijk werken kan.* Zij stellen dus als mogelijkheid, dat er ook kunnen zijn, wien het welzijn der Natie ter harte gaat, zonder daarom nog met de adressanten in te stemmen. Dit stelt ons eenigermate gerust; want anders zouden wij het waarlijk niet durven wagen hen tegen te spreken, uit vrees van gerangschikt te worden onder de krokodil-tranen-storters van den Minister van Justitie.

Tegenstanders hebben dikwijls het onuitvoerlijke, zelfs het nadeelige der afschaffingszaak aangetoond, niet wat het *beginsel* betreft, maar met het oog op de *middelen*, die men ter bereiking van 't doel aanwendt. Is die onmogelijkheid, dat nadeelige ooit overtuigender aangetoond dan door het bedoelde adres der afschaffings-vrienden zelven? Jaren lang hebben de afschaffings-genootschappen gewerkt met dat heilrijk gevolg, *dat het verbruik van den jenever vermeerderd is.* Troosteloos dat al hun streven en moeite op niets uitloopen, roepen zij thans de regering ter hulp: »Ziet wij spreken als Brugmans, wij overstroomen het land met tractaatjes, maar als paddestoelen uit een vochtigen grond, komen de kroogen altijd meer en overal te voorschijn.» Het is een noodkreet der afschaffings-apostelen, welke hun hoorders niet kunnende bekeeren, nu hunne leer door *dwangmaatregelen* ingang willen doen vinden.

Zij, die het volk willen leeren, moeten geduld oefenen. Niets mag hen den weg van bedaarde toespraak en overreding doen verlaten; nooit ook moeten zij te veel vorderen, om dan altijd wat te bedillen te hebben; ook moeten zij voor geene moeijelijkheden terugdeinzen. Seneca en de Stoïcijnen vonden het gemakkelijker de driften de deur te sluiten, dan ze te temmen. En waarlijk de afschaffings-vrienden zoeken ook de gemakkelijkste taak. Zij zien door de wijze, waarop ze hun doel trachten te bereiken, geene mogelijkheid om het verbruik van den jenever te doen afnemen, en hunne pogingen om tot een verminderd getal tapperijen te komen, worden met nog ongunstiger uitkomst bekroond. Wat willen ze nu? Zij willen het getal tapperijen door de wet beperkt hebben. En als dit niet helpt? Wel, dan zullen de afschaffingsvrienden eene nieuwe vermindering vragen. En als ook die zonder baat is? Dan zullen zij een *geheele* sluiting der tapperijen, de vernieling van Schiedam en wie weet wat al niet meer verzoeken! Maar de voorstellers van die heilrijke en aartsvaderlijke beperking zullen toch nog sympathie vinden en wel het meest bij dat deel der tappers en koffijhuishouders, die, *op veel vermogende voorspraak* kunnende rekenen, hopen mogen te zullen behooren tot het getal gepriviligieerden, tot de kern van de nieuwopgerigte *tappers-gilde.*

De afschaffingsvrienden willen ook nog de *openbare dronkenschap* gestraft hebben; eene, naar onze meening even ongelukkige keuze van verbodsbepaling. Wanneer is iemand dronken? Wat is het eerste symptôme van »openbare dronkenschap», niet slechts van jenever maar ook — voor de wet is ieder gelijk — van champagne na een goed *diner*? Wij zien dus ook nog een speciale instructie voor dit onderwerp in 't verschiet, die zeer curieus belooft te zijn. Wij vragen: waartoe die strafbedreiging? Vinden zich de afschaffingsvrienden door een' onweêrstaanbaren en gevaarlijken lust tot drinken aangezet, wanneer ze een' beklagenswaardigen dronkaard langs de straat zien waggelen? Oefenen dergelijke treurige voorbeelden een' *nadeeligen* invloed uit op de afschaffingszaak? Ons komt het voor, dat het tegendeel waar is; die treurige voorbeelden wekken afschuw op en hebben dikwijls den heilzaamsten invloed geoefend. De voorgestelde verbodsbepaling verraadt dus niets anders dan eene volslagen onbekendheid met de *oorzaak* van de kwaal of een halsstarrig pogen om een zieke te herstellen door middelen, waarvan men de nietswaardigheid reeds vooraf kan berekenen. De afschaffingsvrienden willen verzedelijking van het Volk en willen ze tevens in een keurslijf van reglementen prangen, alsof algemeene zedelijkheid zonder vrijheid mogelijk ware.

Onder de voorgestelde verbodsbepalingen behoort verder de verhooging van het patent der branders, slijters en tappers. Ten allen tijde zullen er wel tappers en slijters gevonden worden, althans zoo lang de afschaffingsvrienden niet de algemeene sluiting van koffijhuizen en herbergen zullen hebben bewerkt. Aangenomen nu, dat de beperking van het getal der plaatsen, waar jenever verkocht wordt, het verbruik van dien drank zal doen verminderen, hetgeen zeer twijfelachtig is; want wij zien van den geheelen maatregel geen ander gevolg, dan dat nu *enkele* bevoorregte tappers *rijk* zullen worden, zonder dat één glaasje minder zal worden gedronken, dan zal de tapper eenvoudig *op den jenever* uitwinnen, wat hem het hooger patent kost, door den drank *aan te lengen en te vermengen.* De Regering heeft geen middel om deze vermenging te voorkomen. En dus blijft de vraag: zal ook deze maatregel werkelijk tot voordeel der mindere klasse strekken? Wij betwijfelen het zeer; integendeel, wij zien er een nieuwen aanval op *de gezondheid* in.

Zijn wij daarom *tegen* de afschaffing zelve?

Verre van daar. Wij verafschuwen het misbruik van sterken drank; met ieder, die den goeden weg daartoe wil bewandelen, wenschen wij van harte mede te werken tot langzame wegneming van dien kanker, die de kracht, de gezondheid en de beschaving van *het volk* ondermijnt. Maar de weg, dien de afschaffingsvrienden inslaan, is een verkeerde weg: hij leidt tot niets anders, dan *om van zich zelven te doen spreken*, maar laat de kwaal onverzwakt voortwoeden.

Wij zijn 't met de afschaffingsvrienden volkomen eens, dat het MIS*bruik* van sterken drank treurige gevolgen na zich sleept; maar wij geven volstrekt niet toe, »dat het welzijn van duizenden physiek en mo»reel vernield wordt, door het GE*bruik* van sterken »drank.» Als de afschaffingsvrienden honderd voorbeelden geven in *hun* belang: wij maken ons sterk, om er duizend en meer tegenover te stellen, die het tegendeel bewijzen. Deze stand van zaken, deze overdrijving van de zijde der afschaffers is mede eene oorzaak, dat hunne pogingen grootendeels vruchteloos blijven. De afschaffingsvrienden voeren de getuigenis aan van een tiental professoren in de geneeskunde aan onze Hoogescholen, van honderden en duizenden ('t is een verbazend getal) geneesheeren, zoo in Nederland als in den vreemde. Wij hebben den meesten eerbied voor die honderde en duizende heeren; maar wij herinneren ons ook nog de proef van een hunner, den heer SCHROEDER VAN DER KOLK, die, om te bewijzen, dat spijs niet verteren kan bij het gebruik van geestrijke dranken, vleesch of eiwit in een glas brandewijn met maagsap vermengd zette. De uitkomst bewees zijne stelling. Maar nu moeten, volgens die proef, ook al degenen, die een stevig maal onder een goed glas fijnen wijn nog besluiten met een glaasje cognac of iets dergelijks aan indigestie lijden. Och neen, die duizende en duizende menschen, zij zijn welvarend; zij verheugen zich zelfs in een liefelijk *enbompoint.* En nu zeggen wij met DR. SCHELTEMA, aan wien deze redenering ontleend is: »Als de dagelijksche onder»vinding en de uitkomsten der wetenschap zoo tegen »elkander overstaan, dan begint men te denken, dat »die wetenschap wel wat te eenzijdig opgevat kon »zijn.» (1) Wat is nu natuurlijker dan dat het volk de overdreven vorderingen der afschaffers, die allen redelijken grondslag missen, met een ongeloovig oog aanziet, en eindigt met die heeren den rug toe te keeren? 't Is dubbel waar, wat DR. SCHELTEMA zegt (2): »Afschaffing is goed, als de mensch niet vatbaar is voor ontwikkeling tot matigheid; afschaffing is een bepaald begrip, matigheid een onbepaald; matigheid laat hem vrij om grenzen naar omstandigheden te zetten, doet hem in zijne waarde als verstandig en zedelijk vrij wezen blijven.»

De afschaffingsvrienden weten het zeker bij ondervinding, dat zij, die zich aan den drank overgeven, het bewijs leveren *onzedelijk* te zijn. Het feit is niet mogelijk, wanneer in het hart een degelijk gevoel voor zedelijke waarde zetelt; niemand zal dit tegenspreken. Wat is hier dus de oorzaak? Gebrek aan *zedelijkheid.* In een slechten grond kunnen geene zaden opschieten en goede vruchten dragen. Den afschaffingsvrienden gaat het welzijn der Natie ter harte; welnu, dat zij dan ook geschikte middelen te baat nemen om dat doel te bereiken. Men roeit het onkruid niet uit door het af te maaijen, maar door den wortel uit te trekken. Laat ons het volk leeren, overtuigen in redelijkheid; laat ons verlichting en beschaving verspreiden; laat ons vooral goed voorgaan, dan alleen is er verbetering te verwachten. Als een uurwerk ontsteld is, dan zal het gebrek niet verholpen zijn als wij gedurig aan den wijzer draaijen: het gebrek moet van binnen worden hersteld, en ook de wijzer zal zijn pligt doen. Ziet, de afschaffings-vrienden willen het gebrek alleen door middel van den wijzer verhelpen.

Maar er is meer.

Slaat de handen met ons inéén, afschaffings-vrien-

(1) Vervolg op den strijd van de matigheid tegen de afschaffing. Arnhem, Stemfert Kroese, 1852.
(2) Dito, bl. 7.

den, om aan het volk *goedkoop* en *goed voedsel*, een gezonden drank (*een krachtig bier*) te verschaffen, en gij zult langzamerhand de stuiver die nu besteed wordt, om een flaauwe maag tijdelijk te versterken, zien besteden aan een *goed glas bier* of aan een *ferm stuk brood.* De onbelemmerde verkoop van sterken drank is de *oorzaak* niet van het groote verbruik en misbruik, maar het volk heeft geen voedsel, heeft geen drank. Alles is zóó hoog belast, dat, wie slechts over weinige centen te beschikken heeft, zijn dorst niet lesschen, zijn honger niet stillen kan; maar honger en dorst beiden door de verdoovende werking van den jenever moet tot zwijgen brengen. Prof. MULDER, wiens gezag door de Afschaffings-vrienden niet zal miskend worden, zegt dan ook in zijn werkje: *De voeding in Nederland*, blz. 73: „Maar bovendien staat het vast, dat men het misbruik van sterken drank niet afgeschaft zal zien, *indien men geen beter voedsel toedient, omdat het in den aard van het organismus ligt eenen prikkel noodig te hebben.*"

Redevoeringen uitspreken, tractaatjes verspreiden, dat alles is goed, want het werpt vooral een zekeren glans van populariteit over redenaars en schrijvers; maar *het doel* wordt geen enkele schrede nader bereikt. Dwangmaatregelen uitschrijven zal meer schaden, dan baten: een volk wil wel geleid, niet gedwongen worden.

Verlicht en beschaaft het *volk*; ontwikkelt zijne zedelijke kracht; wiegt het niet door ijdele droombeelden en onware voorstellingen in slaap; misleidt zijn gevoel niet en zijn hart; zorgt tevens even ijverig voor zijne stoffelijke belangen; beloont de trouw, de eerlijkheid en de matigheid: verschaft het goedkoop brood, goedkoop vleesch, goedkoope brandstof, een goedkoopen en gezonden volksdrank: en het volk zal zich verheffen uit den toestand waarin 't is teruggezonken. Bij jonge krachten zal het ook zedelijk gevoel winnen, en het volk, aldus geleid, aldus gesterkt, zal zelf de kanker uitsnijden, die aan zijne levenssappen knaagt.

Al wat anders wordt beproefd is ijdele praalvertooning. Het plaatst de leiders der afschaffing in een aureole, maar laat *het volk* steeds dieper en dieper in den poel van ellende verzinken.

In de Memorie van Toelichting, door de Regering gegeven bij haar voorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal, komt menige stelling voor, die voor tegenspraak vatbaar of gegrond is op eene verkeerde voorstelling van zaken.

Zoo acht zij „het openstaan der havens van Engeland voor alle levensbehoeften" als *blijvende* oorzaak van de ongunstige verhouding tusschen den prijs der levensmiddelen en dien der dagloonen. Deze valsche stelling is, op uitmuntende wijs, dezer dagen door de *Provinciale Friesche Courant* wederlegd, en wij meenen onzen lezers geen ondienst te doen, door hen met die wederlegging bekend te maken.

Wij gelooven nu *wel*, dat de meerdere gemeenschap met Engeland en het openstaan der havens van dat Rijk, den prijs der levensmiddelen heeft doen stijgen in Nederland; maar wij gelooven *niet*, dat dit eene *blijvende* oorzaak van de ongunstige verhouding tusschen dien prijs en dien der dagloonen is; — wij gelooven, dat dit zelfs geene *tijdelijke* oorzaak van dat verschijnsel zou zijn geweest, indien in Nederland het verbruik der levensbehoeften niet wierd gedrukt door accijnsen en inkomende regten.

Hoe sneller en minder kostbaar de middelen van vervoer worden en hoe minder de vrijheid van den vervoer zelve wordt beperkt, over zoo grooter uitgestrektheid zal gelijkheid van prijzen der waren heerschen. Zoo zal dan ook het verschil der prijzen in Engeland en Nederland verminderen, naar mate de waren spoediger en minder kostbaar van het eene dezer Landen in het andere kunnen worden vervoerd. — Dit kan echter geen *blijvende* oorzaak van eene ongunstige verhouding tusschen het bedrag der dagloonen en dat der levensmiddelen zijn, *tenzij men kon aannemen, dat in Engeland de prijs der levensmiddelen* ALTIJD (indien ook thans, wat niet zoo schijnt) *hooger zou zijn in vergelijking van dien der dagloonen, dan in Nederland.* En daarvoor laat zich geene redelijke oorzaak denken.

Maar er bestaat eene geheel andere oorzaak van den invloed, welke het openstaan der havens van Engeland voor alle levensbehoeften in Nederland uitoefent: en die oorzaak zijn al weder de accijnsen en inkomende regten op de eerste levensbehoeften.

. . . .

Men sluit door inkomende regten onze havens voor goedkooper voedsel en drijft het naar „de havens van Engeland," welke daarvoor „openstaan." Zoo drijft men ook nog door de accijnsen het goede voedsel ten Lande uit. Het is toch reeds meermalen betoogd, dat de accijnsen op het verbruik, zijn eene premie op den uitvoer.

Gesteld, dat zekere hoeveelheid levensmiddelen in Nederland kost *f* 100 buiten den accijns, maar belast is met *f* 20 accijns; dan kost die hoeveelheid den verbruiker in Nederland *f* 120. Gesteld voorts, dat diezelfde hoeveelheid in Engeland kost, buiten den accijns, *f* 115 en daar onbelast is. Gesteld eindelijk, dat de vracht van den vervoer van die hoeveelheid van hier naar Engeland bedraagt *f* 10. — Wat is dan het gevolg van dit alles?

Dat de voortbrenger of verkooper in Nderland, door die hoeveelheid levensmiddelen naar Engeland te vervoeren, *f* 5 wint en de verbruiker in Engeland nog *f* 5 goedkooper koopt, dan de verbruiker in Nederland, en bij gevolg de voortbrenger in Nederland *niet* hier, *maar* in Engeland zijne voortbrengselen ter markt brengt.

Niet het feit, dat de havens van Engeland *openstaan* voor alle levensbehoeften, is dus de oorzaak, veel min eene *blijvende* oorzaak, van de meermalen genoemde ongunstige verhouding, — maar die oorzaak is, dat de havens van Nederland *niet* openstaan en bovendien het *verbruik* der levensmiddelen in Nederland door accijnsen wordt gedrukt.

De regering kan dit dan ook niet geheel ontveinzen; immers zij zegt ter verdediging van de afschaffing van de belasting op het gemaal: „zoo laat zich niet ontkennen, dat zij in vele der ons omringende Staten òf niet òf slechts gedeeltelijk en bij voorkeur in de steden, meer wordt geheven, ja genoegzaam nergens meer bestaat", en verder: „De vervaardiging van meel, geschikt om lang bewaard en naar andere landen verzonden te worden, die thans, wegens het bestaan van den accijns op het gemaal, aan beperkingen en formaliteiten moest gebonden blijven, zal er eene belangrijke vlugt door kunnen nemen. *De* AANVOER *van zoodanig meel uit andere landen zal worden aangemoedigd, wanneer het inkomende regt, bij het vervallen van den accijns op het gemaal, gelijk aan dat der granen kan gesteld worden. Een en ander moet noodwendig op den prijs van het brood heilzaam terugwerken enz.*"

Niet, derhalve, de *vrijheid* in Engeland, *maar* de *onvrijheid* in Nederland is eene der oorzaken, — wij hopen dat het geene blijvende oorzaak moge zijn, — van de duurte der levensmiddelen in verhouding tot het bedrag der dagloonen.

Van al, wat de regering heeft bijgebragt, als tijdelijke of als blijvende oorzaak van de ongunstige verhouding tusschen den prijs der levensmiddelen en dien der dagloonen, blijft dus anders niets over dan *accijnsen en inkomende regten* — en *inkomende regten en accijnsen.*

Het is, niettegenstaande dit alles, er echter verre af, dat wij ons van de afschaffing van den accijns op het gemaal al dadelijk gouden bergen zouden beloven. Van het kwaad, dat door de accijnsen eenige eeuwen lang is gesticht, zullen niet eensklaps alle gevolgen worden uitgewischt. Bovendien zullen de accijnsen, die nog blijven bestaan, beletten, dat de afschaffing van *ééne* ten volle hare werking hebbe. — Maar dit is onze vaste overtuiging, die niet van de ervaring afhankelijk is, maar zich a priori door cijfers laat verdedigen, dat door afschaffing van de accijnsen en inkomende regten de volks-welvaart op den duur aanzienlijk zal worden verhoogd.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Geen nieuws van eenig belang uit Weenen of uit de Krim. De uitvinders en rondventers van berigten maken van deze gelegenheid gebruik om allerlei geruchten in omloop te brengen. Het zou niet meer of minder gelden dan dat de geallieerden na een moorddadig gevecht zich van een gedeelte van Sebastopol zouden hebben meester gemaakt. Dit gerucht was te Parijs verspreid. Door de ondervinding geleerd, gelooven wij, dat het raadzaam is, af te wachten dat de *Moniteur* hiervan melding maakt. Verneemt de Fransche regering, dat haar leger zulk eene overwinning behaald heeft: men kan er zeker van zijn, dat dit feit dan ook spoedig wereldkundig zal worden. Zij, die dit gerucht vermelden, zeiden voorshands reeds, dat de depêche, welke door de regering ontvangen was, nog geen officieel karakter had en dat zij nadere depêches deswege afwacht. In dit geval raden wij onze lezers, om, even als de Fransche regering, af te wachten.

Reeds hebben wij medegedeeld, dat wij geen nieuws van het oorlogstooneel en evenmin omtrent de diplomatische aangelegenheden ontvangen hebben. Inderdaad niets uit Weenen behalve een brief van de *Constitutionnel*, welke in den meest vredelievenden zin is vervat.

Deze brief draagt de dagteekening van 29 Maart.

Wat betreft de hoop op vrede, welke daarin doorstraalt: wij zijn genegen om die te deelen; doch onder voorbehoud, dat onvoorziene gebeurtenissen, waarvan de Krim het tooneel kan zijn, de stand van zaken niet wijzigen.

De heer Drouyn de Lhuys moet eergisteren nacht Parijs verlaten hebben. Volgens eene nieuwe lezing zou hij Berlijn niet doortrekken, maar zich onmiddellijk naar Weenen begeven, waar hij morgen (Woensdag) ochtend verwacht wordt. In ieder geval schijnt het dat de tegenwoordigheid van den Franschen minister van buitenlandsche zaken ter conferentie de beslissing dier vergadering zal bespoedigen, hetzij in gunstigen of ongunstigen zin met het oog op den vrede. Indien de beslissing, gelijk men moet hopen, gunstig is, dan zullen de conferentien voortgezet worden over de bijzonderheden van uitvoering, en dan zullen zij nog lang duren, naardien de te regelen vraagstukken van ondergeschikten aard veel in getal zijn.

Volgens berigten uit Weenen zou het niet waar zijn, dat de discussie omtrent het derde punt afgebroken is, en de plenipotentiarissen deswege nadere instructien aan hunne regeringen gevraagd hebben.

De beraadslagingen zouden integendeel in de zitting van den 29 over dit punt zijn voortgezet.

Eene depêche uit Hamburg meldt, dat het engelsche stoom-eskader, dat als voorgarde der vloot van de Baltische zee dient, Zondag-avond jl. te Helsingfors is aangekomen.

Dit is alles wat wij heden kunnen mededeelen, en, gelijk men ziet, bestaat er volkomen gebrek aan berigten.

De *Times* meldt, dat de vloot der Baltische zee bevel ontvangen heeft, om Donderdag aanstaande Spithead te verlaten. Reeds dertig oorlogsschepen, te zamen 1,599 kanonnen bevattende, zijn op dit oogenblik te Spithead vereenigd.

Het onderzoek der artikelen van het wetsontwerp op den verkoop van geestelijke goederen, dat in de zitting der Spaansche Cortes van 30 Maart werd voortgezet, nadat de algemeene discussie over dit ontwerp was gesloten, werd den 31 afgebroken, om plaats te maken voor eene zeer levendige discussie omtrent het onlangs door de regering aangeboden wetsontwerp, waarbij het der nationale militie verboden wordt, zich met staatkundige aangelegenheden te bemoeijen. De maarschalk Espartero heeft het ontwerp met kracht verdedigd; de uitslag dezer zitting is nog niet bekend.

Wat het wetsontwerp op den verkoop van geestelijke goederen betreft: er bestaat geen reden, om aan de aanneming daarvan te twijfelen.

De laatste berigten uit Honolulu (Sandwichs eilanden) loopen tot 20 Januarij.

Voor de eerste maal sedert zijne troonsbestijging, heeft bij Koning Kamehameha den 18 Januarij officiële receptie plaats gehad. Onmiddellijk na deze receptie heeft de Koning zijn bijzonderen raad doen bijeenroepen en de volgende benoemingen gedaan:

H. K. H. de prinses Victoria Kamamalu, eerste minister (Kuhera-Niu); William L. Lee, kanselier der schatkist; Yohn Young, minister van binnenlandsche zaken; Robert C. Wyllie minister van buitenlandsche zaken en oorlog; Elisha H. Allen, minister van justitie; Richard Armstrong, minister van openbaar onderwijs.

Bij de bekendmaking dezer benoemingen heeft Koning Kamehameha eene alocutie tot zijne ministers gerigt omtrent de pligten, welke hun hunne respective betrekkingen opleggen. Dit stuk eindigt aldus: Ofschoon jong zijnde, zal ik alle pogingen aanwenden om, met de hulp van God, zelfstandig en regtvaardig te zijn in de vervulling der taak, welke mij is opgelegd en nimmer mijne gevoelens als mensch doen gaan boven mijne pligten als Koning. Van allen, die mij omgeven hoop ik opregte en openhartige raadgevingen te ontvangen, en zij wier raad door de eerlijkheid zijn gedicteerd hebben niets te vreezen; maar zoo er zijn, die mijn vertrouwen misbruiken willen en mij veeleer met het oog op eigen belang dan dat van het algemeen raden: diegenen ja hebben van mij niets te hopen.

Volgens de laatste berigten door de paketboot *Veletta* te Marseille aangebragt is China steeds het tooneel van onbeschrijfelijke verwarring.

Men ziet daarvan het bewijs in de dikwerf tegenstrijdige berigten der beide Engelsche bladen van Canton, waarvan het een de zaak der Keizerlijken en het ander die der oproerlingen verdedigt; wederkeerig schrijven zij zich de overwinning toe; maar doen slechts eene zaak daghelder te voorschijn te treden, dat is: de barbaarschheid van beide partijen. Canton biedt nog weerstand; maar de omstreken zijn aan de oproerlingen overgeleverd, die zich daar als ware losgelaten duivels gedragen.

Dit land van voorgewende wijsheid, hierarchie en gehoorzaamheid legt thans al de ondeugden van zijne valsche positie aan den dag; het meest bevolkte keizerrijk der wereld is thans het ongelukkigste en meest regeringlooze.

Engeland schijnt zijne vaste bezittingen in Azie nog meer te willen uitbreiden. Na de weigering aan de ambassadeurs van het Koningrijk Ava gedaan om de vroeger bezette provincien terug te geven, spreekt men er van om het Koninkrijk Oude geheel en al aan het Britsche rijk te hechten. Engeland bezit daarvan reeds een gedeelte. Het is een zeer vruchtbaar land en bevat in overvloed al de gewassen der keerkrings-landen. Het bezit ook fabrijken van stoffen, tapijten en wapens.

Zijne landbouwkundige rijkdommen en industriële hulpbronnen moesten wel de aandacht der Indische compagnie tot zich trekken. Zal dit koloniaal gouvernement zulk een overheersching voor goede munt aannemen? De ondervinding zal leeren; maar wij moeten rondborstig verklaren, dat het tegenwoordig oogenblik slecht gekozen zou zijn om aan Rusland dergelijk voorbeeld te geven.

ENGELSCHE POST.

Men leest in de *Daily-News:*

Volgens de jongste berigten uit Weenen zou lord John Russell op dit oogenblik geen enkele kans zien, om tot het sluiten van den vrede te geraken. Men verwacht dan ook, dat hij den 19 April in Engeland zal terugkeeren. Wij kunnen er bijvoegen, dat sommige der meest getrouwe aanhangers der ministers, omtrent dezen stand van zaken volstrekt geen leedwezen betuigen, maar integendeel openhartig te kennen geven, dat de vrede thans onzeker en schadelijk zou zijn.

— Het Parlement is, uit hoofde van het invallende paaschfeest, uiteen gegaan.

— De heer Drouijn de Lhuijs zou vrijdag bij de Koningin gedineerd hebben; doch hij zag zich verpligt te vertrekken zonder van die uitnoodiging gebruik te maken.

Het kortstondig bezoek van dien staatsman maakt het onderwerp van velerlei gesprekken uit. Behalve de lezing volgens welke het doel dezer reis zou zijn om een ultimatum van de geallieerde mogendheden over te brengen — hetgeen uit goede bron bevestigd wordt, — berusten de overige lezingen ten aanzien dezer reis geheel en al op onderstellingen.

— De Engelschen hebben, gelijk men weet een bijzonderen eerbied voor overleveringen en oude gebruiken. Zoo is dan ook het gebruik om elken avond de deuren van de Tower met zekere plegtigheid te sluiten, te Londen behouden gebleven sedert het tijdstip der *kinderen van Eduard.* Het Fransche Athenaeum meldt te dezer zake eenige merkwaardige bijzonderheden, ontleend aan een nieuw werk over de zeldzaamheden van Londen, door den heer John Timbs uitgegeven.

Eenige oogenblikken vóór dat de klok 11 ure slaat, en Dingsdags en Vrijdags te middernacht, begeeft zich de sleutelbewaarder in een langen rooden mantel gekleed, met een ontzaggelijk grooten sleutelbos in zijne handen en bijgestaan door een anderen bewaarder, die van een lantaarn voorzien is naar de hoofdwacht en roept overluid: „Breng de sleutels!"

De sergeant der wacht en vijf of zes man wapenen zich en volgen hem naar de buitenste deur. Iedere schildwacht, welke de patrouille voorbij gaat roept: „Qui vive!" en men antwoordt: „De sleutels!" — Indien de

deuren nu goed gesloten en gegrendeld zijn, dan komt de processie in dezelfde orde terug, de schildwachten herhalen denzelfden uitroep, en de sleutelbewaarder hetzelfde antwoord.

Indien men teruggekeerd is tot de plaats, waar de expeditie een aanvang nam, dan trapt de hoofdman van de wacht met kracht op den grond, en vraagt op zijne beurt: «Qui vive?» — «De sleutels,» antwoordt men. «De sleutels, van wie?» «De sleutels van Koningin Victoria.» «Kom voorwaarts, sleutels van Koningin Victoria, alles is in orde!» — De sleuteldragers roepen dan: «God zegene Koningin Victoria!» Nu antwoordt de wacht, en de officier kommandeert: «Presenteer het geweer.»

Men hoort het gekletter der geweren; de officier brengt het handvat van zijn degen naar beneden; de mannen van de escorte begeven zich naar de hoofdwacht en de sleuteldrager overhandigt de sleutels aan den luitenant.

Wanneer deze plegtigheid afgeloopen is, dan zijn alle ingangen van de Tower gesloten, en niemand mag binnen zijne muren een stap doen zonder het wachtwoord.

DUITSCHE POST.

De Koning heeft bepaald, dat het zesde regement kurassiers den naam van Keizer Nicolaas zal dragen.

— De commissie der Tweede Kamer voor de wet op de echtscheiding, heeft zich geconstitueerd. Zij heeft tot haren president benoemd den heer van Auerwal, tot vice-president den heer Wentzel, en tot secretaris den heer Lette.

— Men meldt, dat de onderhandelingen omtrent het protocol van 28 December steeds worden voortgezet. Sommigen gaan zelfs zoo ver van te beweren, dat Pruissen tot dat einde eene uitnoodiging van de Westersche Mogendheden zou hebben ontvangen. Maar men kent de voorwaarde, welke het Westen aan de toetreding van Pruissen tot de conferentie verbindt; er bestaat alle reden toe om te gelooven, dat dit programma nog geene wijziging heeft ondergaan.

De *Oestr. Zeit.* schrijft over de reis van Keizer Napoleon naar de Krim:

«Het voornemen, dat de wereld zoo lang verontrust heeft, kan nu wel als volkomen opgegeven beschouwd worden. Komt de vrede tot stand, dan is de reis niet noodig, komt er oorlog, zij is zulks evenmin. In het laatste geval zou de Keizer der Franschen zich aan het hoofd van een ander en grooter leger dan dat, hetwelk nu in de Krim opereert, te stellen hebben. Het wapenfeit, welks uitvoering de Keizer onder zijn toezigt wilde doen plaats hebben, is reeds dezer dagen ondernomen. Ter bevestiging der depêche, die voor eenige dagen van den generaal Canrobert ontvangen is, en die de opening van het algemeen bombardement der stad Sebastopol tusschen den 22 en 25 Maart stelt, vernemen wij, dat heden eene andere van lord Raglan, dd. 24 dezer ontvangen is, welke dien aanval op den volgenden dag, d. i. den 25sten bepaalt.»

FRANSCHE POST.

De *Moniteur* zegt gemagtigd te zijn te verklaren dat de Keizer en de Keizerin zich voor de tentoonstelling de vrije keuze voorbehoudende der voorwerpen waarvan zij zich in het bezit willen stellen, geen der aanbiedingen, welke hun mogten worden gedaan, zullen aannemen.

— De tentoonstelling zal elke week twee dagen door het publiek gratis kunnen worden bezigtigd.

— Het groothertogdom Hesse heeft twee speciale commissarissen ter algemeene tentoonstelling geaccriditeerd, en wel de heeren Roesler en Nillius.

— Uit Turin wordt gemeld, dat de leden van de kamer van afgevaardigden den 29 een groot banket hebben aangeboden aan diegenen hunner ambtgenoten, die naar de Krim vertrekken. Dat banket waarvoor alle schakeringen en zelfs de regterzijde hadden ingeschreven, werd gegeven in het hotel Trombetta. Het aantal couverts moet meer dan 130 bedragen hebben. Nu de staatkundige quaestie is beslist, wenscht ieder, dat de nationale wapenen roem behalen moge.

De graaf de Cavour, president van den raad en minister van buitenlandsche zaken, zal ook binnen kort een groot diner geven ter gelegenheid van het alliantie-tractaat en ter eere van den hertog de Guiche (thans hertog van Grammont) minister van Frankrijk, en Sir Hudson minister van Groot-Brittannië. Deze laatste vertrekt met den ingenieur Brough naar Genua, belast met het beheer der inscheping van de troepen; doch eerlang zal hij weder te Turin terugkeeren.

— De engelsche schepen, bestemd tot vervoer van het sardinische corps zullen onder bevel staan van Sir Edward Franklin, die te Genua aan boord van de *Mary-Ann* is aangekomen.

BELGISCHE POST.

De Koning heeft eergister op zijn paleis te Brussel den generaal Greindl, Minister van Oorlog, in eene particuliere audientie ontvangen.

Z. M. is ten 4 ure naar zijn kasteel te Laeken teruggekeerd.

— De luitenant-generaal Greindl, minister van oorlog, heeft eergisteren audientie verleend aan het etat-major, de hoofd-officieren enz.

Binnenland.

's Gravenhage, 3 April.

Z. M. heeft den hoofd-ingenieur bij 's Rijks werf te Hellevoetsluis, F. J. L. Quant, uit die betrekking eervol ontslagen, onder toekenning van zoodanig wachtgeld als waarop hij zal bevonden worden aanspraak te hebben.

—

Z. M. heeft 1o. aan de na te melden officieren bij de rustende schutterijen, op hun verzoek, eervol ontslag verleend, te weten: in Gelderland: 1ste afd., 1ste bat., 2de comp., aan mr. A. T. L. Metelerkamp, 1ste luit.; 4de comp., aan A. Ruijs, als kapit.; 5de comp., aan jhr. H. G. Bouwens van Horssen, als 1ste luit.; 2de afd., 2de bat., 4de comp., aan jhr. C. W. van Weiler tot Poelwijk, als 2de luit.; in Zuidholland: 1ste distr., 1ste bat., 4de comp., aan J. M. Herfst, als 1ste luit.; in Noordholland: 1ste bat., aan B. A. baron van Verschuer, als maj.-kommand.; in Friesland: 3de afd., 1ste bat., staf, aan G. Zandstra, als 2de luiten.-kwartierm.; in Overijssel: 3de bat., 3de comp., aan S. Meijer, als 1ste luit.; 4de bat., 5de comp., aan jhr. E. H. F. A. Schimmelpenninck, als 1ste luit.; in Groningen: 3de bat., 1ste comp., aan E. R. Sinia, als 1ste in Drenthe: 2de bat., 3de comp., aan J. J. Snoeken, als 1ste luit.; 2o. uit hoofde van verandering van woonplaats eervol ontslag verleend aan P. G. Lom, als 2de luit. bij de 1ste comp. 3de half-bat. rustende schutterij in het 3de district van Zuidholland, en aan J. Beckeringh als kapit. bij de 1ste comp. van het 3de bat., in Groningen; 3o. benoemd: in Gelderland: 1ste afd., 1ste bat., 2de comp., tot 1sten luit. mr. H. A. C. Metelerkamp, thans 2de luit.; tot 2den luit. W. G. van der Dussen, thans serg.-maj.; 4de comp., tot kapit. B. Kroneman, thans 1ste luit.; tot 1sten luit., G. Schrijver, thans 2de luit.; tot 2den luit, J. Wijgmans, thans schutter, 5de comp., tot 1sten luit. J. E. Mestingh, thans 2de luit.; tot 2den luit. D. N. Nes, thans schutter; 2de afd., 2de bat., 4de comp., tot 1sten luit. E. F. Nass, thans 2de luit.; tot 2den luit. P. H. Verbeek, thans adjud.-onderofficier, en P. S. J. Nass, thans fourrier; in Zuidholland: 3de distr., 3de half-bat., 1ste comp., tot kapit. jhr. mr. K. A. T. Gevers; tot 2den luit. K. Hemkes, thans schutter; in Friesland: 3de afd., 1ste bat., staf, tot 2den luit.-kwartierm. A. W. van Boven; in Overijssel: 4de bat., 3de comp., tot 2den luit. H. G. Stokkers, thans sergeant-majoor; in Groningen: 3de bat., 1ste comp., tot kapit. F. K. Elema, thans 2de luit.; tot 1sten luit. A. F. Krijthe, thans 2de luit.; tot 2de luits. M. Wiersema, thans korporaal, en W. Bazuin, thans schutter; in Drenthe: 2de bat., staf, tot officier van gezondheid 2de kl. J. Coster, thans officier van gezondheid 3de kl.; tot officier van gezondheid 3de kl., L. F. Hartogh; 6de compagnie, tot 2den luit, H. J. Hulst.

—

Z. M. heeft het kantoor der directe belastingen en accijnsen te Cothen ingetrokken en met dat derzelfde middelen te Wijk bij Duurstede vereenigd op den voet van één kantoor, en benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Wijk bij Duurstede c. a. den heer A. Hogeveen, thans ontvanger derzelfde middelen te Benschop.

* In de zitting van den gemeenteraad alhier van heden is onder anderen kennis gegeven, dat het besluit tot aankoop van een molen door de gemeente te Scheveningen, door den Koning is goedgekeurd, en is na eenige beraadslaging besloten, dien molen publiek te verhuren.

Na eene korte beraadslaging is, met 18 tegen 8 stemmen, overeenkomstig het praeadvijs van Burgemeester en Wethouders, besloten af te wijzen het request van diakenen der Ned. Herv. gemeente betrekkelijk de restitutie van de plaatselijke belastingen.

Voorts is aangenomen het voorstel van Burgemeester en Wethouders tot afstand van grond aan den Hoogen Wal, aan het einde der Willemsstraat aan Luberti en Comp.

Eindelijk zijn voortgezet de beraadslagingen over het ontwerp van algemeene politie-verordening, waarmede men tot art. 71 is gevorderd.

* HH. KK. HH. Prins en Prinses Hendrik en H. K. H. Prinses Maria hebben gisteren de tentoonstelling van tuinbouw enz. bezocht. De opkomst van het publiek was zeer talrijk.

* Gisteren heeft er op het Slijkeinde een treurig ongeluk plaats gehad. Een kind van ongeveer 8 jaren heeft zich, terwijl de moeder zich van huis bevond, deerlijk verbrand, zoodat men voor het leven beducht is. Het is naar het burgergasthuis vervoerd, om daar te worden verpleegd.

* De Staatsraad Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland heeft den 31 Maart de volgende circulaire aan de gemeentebesturen gerigt:

«Het is mij gebleken, dat, behalve de sommen, welke in de, krachtens Z. M. besluit van den 12den Maart no. 49, ten behoeve der noodlijdenden door den Watersnood, plaats gehad hebbende Algemeene Collecte zijn gegeven, in vele gemeenten door speciale commissien, vereenigingen of personen de bijzondere liefdadigheid is ingeroepen, hetzij ten behoeve der noodlijdenden in het algemeen, hetzij ten behoeve van bijzondere streken of gemeenten en dat op die wijze nog boven het aanzienlijk bedrag der algemeene collecte, welke, volgens de tot dusver uit al de gemeenten ontvangene opgaven, in deze provincie *f* 147,980.34 heeft opgebragt, belangrijke sommen zijn bijgedragen, die op verschillende wijzen tot leniging van den nood en tot voorziening in de eerste dringende behoeften zijn aangewend.

«Ik acht het van belang, dat ook van de op die wijze door de ingezetenen dezer provincie gegeven blijken van liefdadigheid een algemeen overzigt worde verkregen, te meer omdat zulks op het bedrag van het in sommige gemeenten in de algemeene collecte ingezamelde meer of minder belangrijken invloed schijnt te hebben gehad en de kennis van hetgeen bovendien is bijgedragen, in sommige gevallen, tot voorkoming van ongegronde oordeelvellingen ten deze zal kunnen strekken.

«Ik heb, derhalve, de eer UEd. te verzoeken om, voor zoover het UEd. kennelijk is dat zoodanige afzonderlijke inzamelingen in uwe gemeenten hebben plaats gehad, de commissien, vereenigingen of particulieren, die zich daarmede hebben belast, te willen verzoeken, aan UEd. te willen opgeven het totaal bedrag van de bij hen ingekomen giften, de streek of gemeente, waarvoor die door hen zijn gevraagd en de bestemming, die door hen daaraan is gegeven, en mij die opgave vóór of op den 15den April te willen doen geworden; zullende ik, indien op genoemden dag van UEd. geen berigt bij mij is ingekomen, het daarvoor houden, dat geene zoodanige inzamelingen in uwe gemeenten hebben plaats gehad, of dat degenen, die ze hebben gedaan zwarigheid hebben gemaakt deswege de verlangde opgaven te doen.

«Het spreekt, overigens, van zelf, dat in deze opgaven niet behooren te worden begrepen die giften, welke enkele personen dadelijk naar de noodlijdende streken of gemeenten hebben gezonden, maar alleen die, welke door commissien, vereenigingen of particulieren zijn gevraagd, van hunne medeburgers zijn ingezameld en waarover zij dienvolgens hebben beschikt.

* Gisteren hadden de miliciens die dit jaar in dienst moeten treden, zich moeten bevinden in de hoofdplaats der provincie, om van daar naar hunne regementen te marcheren, doch daar den 1 April juist Zondag was, heeft men de ingezetenen geen hinder met inkwartiering willen veroorzaken. Uit dien hoofde zijn zij hier eerst heden aangekomen, om op morgen te vertrekken. Reeds sedert geruimen tijd was het verlangd, op Zon- en Feestdagen van inkwartiering verschoond te mogen worden als leidende dit tot vele onaangenaamheden. Men twijfelt er dus niet aan of deze maatregel zal met genoegen door de ingezetenen opgemerkt zijn.

* In het hôtel *Paulez* is afgestapt, de heer L. G. A. Graaf van Limburg Sirum, commissaris des Konings in de provincie Gelderland.

* Voor eenigen tijd heeft er in het Westland, op den openbaren weg eene aanranding plaats gehad. Dit geschiedde door een onbekend manspersoon, die eene vrouw van haar gouden hoofdijzer beroofde. Toen heeft men den dader niet kunnen ontdekken. Dezer dagen echter had er in de gemeente Wateringen door een vermomd jongeling andermaal soortgelijke berooving plaats. Nu werd de dader herkend door haar, wie hij aanrandde en bestal, met dat goede gevolg, dat de jongeling daarna werd aangehouden. Hij heeft beide feiten dadelijk beleden. Hij was zekere *J. W. Tanger*, woonachtig in de gemeente Wateringen. Hij is gevankelijk naar het huis van Burgerlijke en Militaire verzekering alhier overgebragt.

Bij den Minister van Finantien zijn door tusschenkomst van een R. K. pastoor, onder het postmerk Schoonhoven van den 29sten dezer, ten behoeve van 's Rijks schatkist ontvangen drie coupons, te zamen groot *f* 7,42.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is ten behoeve van de noodlijdenden door den watersnood van burgemeester en wethouders van Hillegom ontvangen eene som van zeventien gulden, door de leden van de societeit *de Vriendschap* aldaar te dien einde afgestaan.

Voorts van de heeren Henry en Bernard Salomonson te Manchester, met eene in de Engelsche nieuwsbladen bekend gemaakte lijst der gevers, eene som van zeven honderd acht-en-tachtig pond sterling en zestien shillings, ingezameld ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood in Nederland. Die gelden zijn in overeenstemming met het door de inzenders te kennen gegeven doel, overgemaakt aan en ter beschikking gesteld van de algemeene commissie voor den watersnood te Amsterdam, ten einde zoodra mogelijk tot leniging der rampen te worden gebruikt.

Eindelijk is van den heer H. F. te Bern, voor de noodlijdenden door de jongste overstroomingen in Nederland, ontvangen eene som van twintig gulden.

Blijkens eene mededeeling van het Oostenrijksche telegraafbestuur is te Giurgero in Walachije een telegraafkantoor geopend. De kosten van verzending naar deze plaats zijn gelijk aan die naar Bucharest; mitsdien wordt voor een enkel berigt daarheen te Arnhem, Assen, Groningen, 's Hertogenbosch, Maastricht, Utrecht en Zwolle *f* 12, en aan de overige kantoren van den Rijkstelegraaf *f* 13.20 betaald.

Door de voltooijing der telegraaflijn tusschen Bologna en Napelsche grens, zijn de kantoren van den Rijkstelegraaf met de onderstaande plaatsen in den Kerkelijken Staat in verbinding gesteld. De prijs voor de verzending van berigten daarheen is voor alle kantoren van den Rijkstelegraaf dezelfde en wordt zamengesteld uit de kosten van overseinen naar het Oostenrijksche-Modeensche grenspunt bij Guastalla ad *f* 7,20.

In Sardinie is het telegraafkantoor te Stupinigi gesloten en dat te Cuneo voor de dienst geopend. Voor de verzending van een enkel berigt daarheen, langs de Duitsche lijnen en over het Oostenrijksche grenspunt bij Buffalora wordt te Maastricht *f* 8.40 en aan de overige Nederlandsche kantoren *f* 9.60 betaald.

In Groot-Brittannie zijn telegraafkantoren geopend, te Beattock, Carstairs, Cotebridge, Greenock en Motherwell.

Voor de onder-officieren van het leger, dingende naar den rang van 2den luitenant, zal, naar men verneemt, in de eerste helft dezer maand wederom te Breda een examen plaats hebben.

De *Amsterdamsche Ct.* meldt, dat Z. M. de Koning, den hoogleeraar W. Vrolik benoemd heeft tot ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Het Handelsblad zegt, dat men eene promotie en pensionnering bij het leger kan verwachten.

Venlo, 28 Maart. Gisteren zijn de HH. officier van justitie en regter-commissaris bij de regtbank van Roermond alhier aangekomen, om onderzoek te doen naar een in den nacht van Zaturdag op Zondag in de magazijnen van den heer Berger, op de brutaalste wijze gepleegden diefstal van 20 balen koffij, ter waarde van *f* 1000. Onmiddellijk werden onderscheidene huiszoekingen gedaan en een zestal personen gearresteerd, onder welke zich bevindt de heer M., vroeger officier, thans koopman in koloniale waren alhier, bij wien ontvreemde koffij in huis is gevonden. Groot was de verontwaardiging in de stad, op het vernemen van deze tijding, als hebbende men op iemand van dien stand geen vermoeden kunnen hebben. Honderde menschen waren dan ook op de been, zoo zelfs, dat de justitie verpligt is geweest de straten door de gewapende magt te doen afzetten, ten einde ongehinderd te kunnen werkzaam zijn. Het onderzoek duurt heden onafgebroken voort. Men vermoedt, dat daardoor een geheel komplot aan het licht zal komen. *N. B.*

Ingezonden Stukken.

's Hage, 31 Maart 1851.

Aan de Redactie van *de Grondwet*!

Dat het de slechtste vruchten niet zijn, waaraan de wespen knagen, blijkt duidelijk uit het navolgende:

Het weduwen-fonds onder directie van de heeren Te Winkel en Rietveld te Amsterdam, in 1827 opgerigt, was tot in 1844 wel bekend in die stad, maar buiten of in die provincien veel minder.

In dat jaar betaalde men aan de weduwen *f* 225— *f* 450 en *f* 900 of iets meer, en in 1845, toen men slechts p. m. 500 leden telde, kon het maximum worden uitgekeerd. Wij willen hier niet over cijfers of kansen twisten, maar wij juichen het toe, dat er een fonds bestaat, waar men voor eene betrekkelijk kleine bijdrage zijne betrekkingen kan verzorgen. Wanneer de groote levensverzekerings-maatschappijen en weduwen-fondsen, zoowel hier als in Engeland, niet zoo schrikbaar duur waren, dan zou welligt het weduwenfonds van de heeren Te Winkel en Rietveld, niet zoo zijn toegenomen; en toen er in een jaar 8 à 900 leden bijkwamen, werd een kruistogt uitgeschreven door *al* die maatschappijen, welke gewoon waren zulke groote winsten af te werpen en groote dividenden te geven. Laat een man van 45 jaar zijne vrouw eens een jaarlijksch inkomen van *f* 1000 verzekeren bij den heer Langerhuizen of andere, dan kost hem dit mogelijk 4 maal meer dan bij Te Winkel en Rietveld.

De heer Pappeldam, die ofschoon geen lid meer zijnde toch het harnas nog niet heeft afgelegd blijkens zijn brief in uw blad dezer dagen geplaatst, opende eerst het kruisvuur en werd door anderen gevolgd.

Nu er zoo veel geschreven wordt, mag men dan ook wel eens vermelden hetgeen hier algemeen wordt verklaard: namelijk dat veel van dat schrijven uit afgunst en eigenbelang is voortgekomen en dat daar onder wel betaalde schrijvers kunnen zijn, welke hunne pen veil hebben voor alles wanneer men hen maar goed betaalt. Ik wil volstrekt geen personen noemen, maar spreek in het algemeen; doch dat een lid, die zijn geld heeft betaald moedwillig zijne eigene glazen zoude inwerpen, kan ik niet gelooven; of is hij zoodanig geindemniseerd, dat hij in een ander fonds is opgenomen tegen dezelfde premie als bij de heeren T. W. en R.? dit is eene vraag welke ik mij hier veroorloof.

De broodnijd heeft dan ook haar doel bereikt en het volgende jaar zijn er veel minder leden bijgekomen en zeker is het, dat dit nooit voordeelig kan zijn.

Ik dacht, dat men nu had uitgeraasd, doch men begint weder. Zou het weduwenfonds weder vooruitgaan? ik geloof ja.

Ik heb mij tot nu in den strijd niet gemengd, maar verklaar dat ik mij gelukkig reken voor eene matige premie lid te zijn — ik heb thans *f* 700 betaalt — wanneer dus mijne vrouw slechts 9 maanden (van *f* 1000) ontvangt is mijn geld reeds terug, en geef ik alleen de rente toe, het zij hoe het wil. Wanneer mijne medeleden hun belang even goed begrijpen als ik, dat zij zich dan niet laten medeslepen door bezoldigde schrijvers, maar die met stilzwijgen beantwoorden.

Men heeft te Utrecht eene groote beweging gemaakt; maar dit kon immers niet anders: Utrecht heeft daartan de reputatie; want in het geheele land heeft men uit laffe vleijerij de roode baan uit onze Nationale vlag niet weggenomen om die door eene oranje te doen vervangen. — En wat nu de inconsequentie betreft, die men in uw blad vermeldt van zekere letterkundige uit die stad, dat hij namelijk lid is gebleven voor het minimum, dat vind ik oo inconsequent niet vooral wanneer het waar is, dat de *Roomsche kerk in Silesien* en de leerrede van den Bisschop Traissinons in der tijd door dezelfde hand zijn vertaald.

Ik eindig en ben lid voor het maximum en blijf dit, en wanneer ik bedankte zou ik zoo zelfstandig zijn, om dit ook voor het minimum te doen. W. v. d. G.

Varia.

De Times.

Een Engelsch blad deelt eenige bijzonderheden nopens de *Times* mede, welke voor den lezer, voorzeker niet van belang ontbloot zijn.

»De *Times* is een bewijs, wat werkzaamheid, volharding, gepaard met de kunst om van de omstandigheden partij te trekken, vermag. De *Times*, waarvan de afmetingen thans reusachtig zijn, was aanvankelijk niet grooter dan het *Journal de Francfort*. Eerst eenige jaren nadat zij gevestigd was, nam zij den naam van *Times* aan; bij haren oorsprong voerde zij den titel van *Universal Register*. De drukker Walter was toen uitgever en eigenaar van dit blad; zijn kleinzoon is thans de eigenaar van de *Times*.

»Ik had het voorregt de boekerij van de *Times-office* door te snuffelen en de eerste jaargangen van dit blad te doorbladeren, en ik moet bekennen dat ik nimmer zulk een levendig beeld van de ontwikkeling der betrekkingen tusschen de volkeren zag, als in deze geel geworden bladen. Een berigt, den 16 April uit Brandenbourg afgezonden, verscheen eerst den 30sten dier maand in de *Times*; eene correspondentie uit Warschau, van den 19 April, werd eerst medegedeeld in het nommer van 4 Mei, en dit zelfde nommer bevatte berigten uit Konstantinopel van 22 Maart. Deze correspondentien verschenen dus niet, dan na zes weken latere dagteekening in de kolommen van een blad, dat zich thans bitter beklaagt, dat de berigten uit de Krim meer dan zes dagen op weg blijven, eer zij te Londen aankomen.

»Reeds dikwijls is met meerder of minder talent de werkplaats beschreven uit welke dagelijks de grootste courant der wereld voor den dag komt. Maar ik geloof, dat de meest gekleurde beschrijvingen van deze wereld van schrijvers, drukkers, stoomwerktuigen enz., die daarin werkzaam zijn, den lezer een niet zoo juist denkbeeld van de groote uitgestrektheid dezer inrigting zullen geven, als eenige bijzonderheden, welke ik uit betere bron heb, dat is, van de bureaux der *Times*.

»De *Times* heeft thans en voor haar alleen twee papierfabrieken in gebruik en betaalt jaarlijks aan den staat voor belasting op papier en zegel 95.000 pond sterling, dat is ongeveer 1,187,500 guldens. Hare stoompersen verbruiken dagelijks 20 quintalen steenkolen. Zij is verpligt om zes ton, dat is 120 quintalen, nieuwe letters te koopen, en 116 arbeidslieden houden zich gedurig met de zamenstelling van dit blad onledig. Het aantal personen, dat voor het materieel gedeelte gebezigd wordt, is meer dan 1,000. Wanneer de lezer op zijn gemak bij het ontbijt de onmetelijke kolommen van de *Times* leest, dan denkt hij zelden aan de groote hoeveelheid personen, die dag en nacht in alle hoeken der wereld gearbeid hebben, om zich op de hoogte van het nieuws van dit blad te houden. Van den voddenraper, die de grondstof voor het papier in de afzigtelijkste straten bijeenverzamelt tot den staatsman, die het hoofdartikel schrijft, welke verschillende graden, welk eene werkzaamheid!

»Een blad als de *Times* kan slechts in Engeland geboren worden en blijven bestaan, in een land, dat op alle deelen der wereld invloed uitoefent, in een land waar onbeperkte vrijheid van drukpers heerscht en waar alle ondernemingen van koophandel gewoonlijk op kolossale grondslagen gevestigd zijn. De *Times* doet zijne lezers kennen de gebeurtenissen van de verst verwijderde hoeken der wereld, maar de *Times* wordt ook in alle hoeken der wereld gelezen.

»Overal waar de Engelsche vlag wappert, dat is in al de vijf deelen der wereld, heeft de *Times* niet alleen geabonneerden, maar zelfs medewerkers. Geregeld wordt voor de *Times* geschreven te Madras en te Sidneij, te Hong-Kong en te St. Helena, te Gibraltar en te Malta. De *Times* geeft niet alleen berigten van alle belangrijke zaken; zij acht het ook niet beneden hare waardigheid om de geringste gebeurtenissen mede te deelen. De Engelschman, die in de Kaapstad of te Bombay de *Times* in handen neemt, verneemt dat er in een herberg van Goswel street eene kijfpartij heeft plaats gehad; dat de heer James door een omnibus te Birmingham is overreden; dat miss. Betsy Smith met den heer Joe Turner gehuwd is, en zoo bevindt hij zich in den verst afgelegen hoek der wereld, wanneer hij de *Times* leest, in zijn vaderland.

»Ofschoon geen blad zoo veel advertentien heeft als de *Times*, is het echter uit een commercieel oogpunt geen schitterende onderneming. De *Times* brengt wel is waar ontzaggelijke groote sommen op; maar de sommen welke dit blad verzwelgt zijn niet minder ontzaggelijk. Men deinst voor geen arbeid terug, voor geene opoffering om dit blad op de hoogte te houden en om alle concurrentie onmogelijk te maken. Zoo werd, bijv. aan een werktuigkundige gedurende verscheidene jaren door de eigenaars van de *Times* eene vaste toelage verleend voor de uitvinding van eene macanique pers, eene uitvinding, welke nog niet gedaan was. Jaren verliepen eer de werktuigkundige er toe geraakte om de gevraagde pers te leveren. Deze pers, is, wel is waar, buitengewoon wegens de snelheid, waarmede zij werkt, en de uitvinder erlangde daarvoor dan ook eene schitterende belooning. Het is onmogelijk om deze pers met hare ontelbare rollen te zien zonder daarover getroffen te worden, zoo zamengesteld is zij in het oog van den aanschouwer, vooral wanneer zij in beweging is gebragt, en wanneer zij naar alle kanten en zonder ophouden de reusachtige bladen van de *Times* distribueert.

De medewerkers aan de *Times* ontvangen uitmuntende jaargelden. De gewone redacteurs genieten eene vaste bezoldiging van 500 pond sterling (6,250 gl. ongeveer) 's jaars en ontvangen na tien jaren dienst pensioen. Ik heb in de bureaux van dat blad een jong mensch gezien, die sedert eenige jaren op pensioen gesteld is, maar die niet geneigd is om het in werkeloosheid te verteren; hij vervult thans de betrekking van commies en ontvangt daarvoor de emolumenten. Een zeker aantal journalisten zijn aan de *Times* werkzaam, die niet elken dag artikelen leveren en niettemin jaarlijks 150 pond sterl. (ongeveer 1,875) ontvangen. Zij worden als hulp-ambtenaren of surnumerairs beschouwd, in afwachting dat eene plaats in de gewone redactie vacant is. Hunne emolumenten worden hun verleend onder uitdrukkelijke voorwaarde, dat zij zich elken dag naar de bureaux van de *Times* moeten begeven, en elk uur ter beschikking van de redactie zijn. Het gebeurt soms dat zij des nachts bevel ontvangen om naar een of andere min of meer verwijderde plaats te vertrekken, waar de redatie op een gegeven oogenblik een correspondent moet hebben. Deze zendingen worden altijd ruim beloond. De admissie onder de gewone redacteurs heeft naar rang van diensttijd plaats; stilzwijgendheid is eene conditio sine qua non. Geen vreemde persoon wordt in de bureaux der redactie toegelaten.

»Niemand kent de schrijvers van de hoofdartikelen. Men weet alleen, dat zij voorname betrekkingen bekleeden en aanzienlijke sommen ontvangen. Zoodanig artikel wordt aan de meest verschillende letterkundigen toegeschreven, aan Thakeray, Macauly enz. zonder dat men tot dus ver weet, wie de eigenlijke schrijver is. Men weet deze letterkundige geheimen in Engeland volkomen goed te bewaren; getuigen de brieven van Junius, waarvan, in weerwil van alle nasporingen, sedert weldra honderd jaren, de schrijver nog onbekend is.

Per Telegraaf.

Hamburg, 2 April. Het Engelsch eskader vormende de voorhoede van de vloot, en onder bevel van den commodore Watson, heeft gisteren op de reede van Elsen[illegible] het anker geworpen.

Weenen, 2 April (des avonds). Heden na den middag was hier het gerucht in omloop, dat in den boezem der conferentien oneenigheid heerscht. Dientengevolge waren de prijzen der fondsen laatheurs flaauw. Nat. metall. 87[illegible] Loten van 1854, 105, Noordelijke spoorweg 195¼; Fransche spoorweg 156.

Weenen 3 April. Gisteren heeft de achtste zitting der conferentie plaats gehad. De onderhandelingen zijn tot na het Paaschfeest uitgesteld. De heer Drouyn de Lhuys wordt tegen den 5 hier verwacht.

Parijs, 3 April. Volgens den *Moniteur* is de heer Drouyn de Lhuys gisteren naar Weenen op reis gegaan. De directeur van het kabinet, de heer Thouvenel, is met het provisioneel bestuur van het departement van buitenlandsche zaken belast.

Uit de Krim wordt, dd. 22 Maart, gemeld: De vijand heeft herhaalde keeren, getracht de belegeringswerken tegen den toren van Malakoff te verstoren, doch vergeefs. De admiraal Istomin, kommandant van eene afdeeling der Russische vloot, is gesneuveld.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 30 Maart 1855.

Nederland.	Pct.	(13/16	**Rusland.**		
				Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	61 13/16 15/16			
Dito Certificat.	3	73 5/8 3/4 5/8	*Hope* 1798/1816	5	101½
Dito Dito.	4	91 1/8 91	Dito 1828/1829	5	101⅛
O. I. Leening	4	90	Cert. 1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	76½
Certificaten	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild*	2½		Dito 1854	5	82 3/16
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatien	3		Certific. dito.	6	
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18⅛	Obligatiën	4	69⅞
Dito Buitenl.	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. s/m.	3	31 9/16 5/8 9/16			
Bew. Sp. Com.		5⅜	Metaliek	5	62[illegible]
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	74 11/[illegible]
Portugal.			Dito Nation.	5	67 1[illegible]
Londen nieuwe.	3	38¾	Dito 1847	2½	32[illegible]
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	32[illegible]

Philad., Bank-act. 20 5/16; Gren., te Lond. Uitg[illegible] 7 1/16.

Bij algemeen tragen handel was de mark heden in navolging der buitenlandsche beursen zeer flaauw gestemd.

FRANKFORT, Donderdag 29 Maart. Metalliek 5 pCt. 65⅝; Spanje 1 pCt. 31½; dito binn. 3 pCt. 18¼.

LONDEN, Maandag 2 April. Consols op t. 92⅞, 93[illegible] Spanje 1 pct. 18¼, ½; dito Certific. 5[illegible] ⅜; Holl[illegible] 92 ex d.

PARIJS, Maandag 2 April. Fr. 4½ pct. 94.75; [illegible] pct. 70.15; Sp. binn. 3 pct. 31¾; dito 1 pct. [illegible]

WEENEN, Maandag 2 April. N. Metall. 82⅝; Nat. 87⅞; Bankactien 1008; Lombarden 101; Loten 1854 [illegible] Zilver 25¼; Wissel op Londen 12.09; dito op Parijs [illegible]

De beurs was heden vast.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.